

**Міністерство освіти і науки, молоді та спорту України
Дніпропетровський університет імені Альфреда Нобеля
Кременчуцький інститут
Кафедра міжнародної економіки та економічної теорії
Кафедра фінансів та банківської справи
Кафедра економіки підприємства**

**І ВСЕУКРАЇНСЬКА
НАУКОВО-ПРАКТИЧНА
КОНФЕРЕНЦІЯ
СТУДЕНТІВ, АСПРАНТІВ
І МОЛОДИХ ВЧЕНИХ**

**Фінансово-економічні проблеми
сучасного світу: шляхи і перспективи
їх вирішення на мікро-, макро- та мегарівнях**

Збірник тез

Кременчук, 24 лютого 2012 р.

Потребують удосконалення менеджмент банку, підвищення кваліфікації персоналу, сучасного технічного оснащення, оптимізації складу акціонерів, зниження ризиковості діяльності банків, проведення маркетингових досліджень в банківській системі.

До поняття «стійкість» близьким є термін «надійність». Тобто надійним, або стійким може вважатися банк, на який можна «цілком покластися», тобто вкласти гроші без особливого ризику та мати віру в їх повернення, ще й з приростом власних коштів. Для того, щоб досягти такої довіри до банків необхідно докласти неабияких зусиль, але вони будуть марними за нестабільності банківської, фінансової та політичної системи країни в цілому.

Д. Попович

Львівська державна фінансова академія

КОРПОРАТИВНІ ЧИННИКИ УПРАВЛІННЯ ЕМІТЕНТОМ РИНКОВОЮ ВАРТІСТЮ ВЛАСНИХ АКЦІЙ

Корпоративні підприємства в особі своїх акціонерів та менеджерів прагнуть до максимізації ринкової вартості власних акцій. Значно рідше необхідно занижувати курс власних акцій і, як правило, на короткі періоди часу, необхідні для здійснення викупу власних акцій. Такий висновок дозволяє стверджувати, що управління емітентом ринковою вартістю власних акцій переважно зводиться до політики, спрямованої на її зростання. Однак, слід наголосити, що темпи зростання ринкового курсу акцій не повинні перевищувати темпи розвитку самого підприємства – емітента. У протилежному випадку ринок акцій для даного емітента виявиться значно «перегрітим», а це означає, що неухильним є різкий обвал котирувань. Наслідки такого непродуманого нарощування ринкової вартості акцій можуть виявитися набагато боліснішими для емітента, ніж тимчасова стагнація курсу його акцій.

У зв'язку з цим зміст управління емітентом ринковою вартістю власних акцій, на нашу думку, полягає у забезпеченні стабільного зростання їх ринкового курсу у відповідності з темпами розвитку компанії. Тоді головними завданнями управління ринковою вартістю акцій стає, по-перше, максимально повне відображення у ринкових цінах акцій результатів роботи підприємства в періоди зростання і, по-друге, запобігання зниженню ринкового курсу акцій у періоди стагнації.

Вищевикладене, а також зарубіжний досвід корпоративного управління доводять, що на ринкову вартість та інвестиційну привабливість акцій найбільший вплив мають зміни у фінансово-господарській діяльності самого емітента. Тобто формування інвестиційних характеристик та ринкової вартості акцій передусім залежить від корпоративних чинників, що склалися на конкретному підприємстві. Корпоративні чинники, в залежності від стану яких формується ринкова вартість акцій емітента, пропонується класифікувати (згрупувати) наступним чином.

До *першої групи* передусім можна віднести ефективність фінансово-господарської діяльності акціонерного товариства та його дивідендну політику.

Саме розподіл прибутку є тим інструментом, який дозволяє товариству

використовувати свої досягнення у фінансово-господарській діяльності з максимальною користю для позиціонування своїх акцій на ринку. При цьому, ланкою, що поєднує результати діяльності компанії з ринковою вартістю її акцій виступає дивідендна політика АТ, а розмір дивідендів зумовлюється рентабельністю підприємства, тобто можливістю акумулювати такий обсяг прибутку, який без втрат для діяльності емітента може бути сплачений власникам акцій.

Друга група корпоративних чинників, що впливають на формування ринкових параметрів акцій, охоплює зміни номіналу акцій, їх кількості в обігу та рівень ліквідності цінних паперів. Зміни будь-якої з перерахованих характеристик акцій призводить до змін на ринку акцій певного емітента, а це, безумовно, впливає на формування їх ринкового курсу. Разом з тим, всі чинники, що пов'язані зі зміною ринкових характеристик акцій, генеруються самими емітентом. Це дає підставити стверджувати, що будь-яке АТ має можливість управляти ринковою вартістю своїх акцій за допомогою зміни їх ринкових характеристик.

Третя група чинників є досить різноманітною. Окрім участі емітента в угодах злиття та поглинання, на ринкову вартість акцій впливають також різні аспекти корпоративного управління. Так, учасники ринку цінних паперів конкретного емітента оцінюють інформаційну прозорість його діяльності, передумови для розпорошення акціонерного капіталу, використання трансфертного ціноутворення, наявність обмежень на купівлю та володіння акціями, склад ради директорів, якість роботи з акціонерами та інші особливості корпоративного управління.

Остання, *четверта група* корпоративних чинників, є, на наш погляд, найбільш складною та неоднозначною. З одного боку, справедливими є твердження про вплив на ринкову вартість акцій розглянутих вище чинників (дивідендної політики, зміни ринкових характеристик акцій, участі в операціях злиття і поглинання та інших подій), але з іншого боку, такі події впливають на стан та перспективи самого АТ, а на ринкову вартість його акцій передусім впливає інформація про ці події. Отже слід враховувати й такі можливості впливу емітента на ринкові параметри своїх акцій, як вплив через управління інформацією про певні корпоративні події. Під управлінням інформацією пропонуємо розуміти такий інформаційний супровід діяльності емітента, який дозволяє пом'якшити вплив на курс акцій негативних подій та посилити ефект позитивних повідомлень. Отже, служби АТ зі зв'язків з громадськістю повинні виконувати не лише функцію підтримання іміджу компанії – їх роль на ринку цінних паперів повинна посилюватися за рахунок впливу на очікування учасників ринку.

Підводячи підсумки слід зазначити, що найбільш вагомим корпоративним чинником управління ринковою вартістю акцій слід визнати дивідендну політику емітента, оскільки дивіденди виступають безпосередньою складовою очікуваного доходу інвесторів, що, відповідно, прямо впливає на ринкову ціну акцій. Однак, в Україні активність вітчизняних корпорацій у сфері дивідендної політики є низькою – лише близько 7-10% вітчизняних АТ

регулярно сплачують дивіденди. Відповідно одразу унеможливилося використання багатьох інструментів оптимізації дивідендної політики АТ, орієнтованих на врахування дивідендної лохідності його акцій.

D. Ryabichenko

The supervisor of studies: Ph.D., Associate Professor O.A. Kriklii

State Higher Educational Institution

«Ukrainian Academy of Banking of The National Bank of Ukraine»

POSITION OF ANALYSIS

IN THE BANK LIQUIDITY MANAGEMENT SYSTEM

Liquidity of the bank is its ability to fulfill its duties (at any time according to the liabilities till called for and in accordance with terms of the time constraints), possessing enough cash and written order on account and being capable of operating and offering liquid products at the market.

Constant securing of optimal liquid level requires introduction of science-based system for its control, which is founded on credibility and representativeness of analysis findings of the current position and its possible ways of developing in future, capability of the bank to react to the change of various factors that influence liquidity.

Liquidity control system should be understood as structure functional integrity constantly being in the process of development and its necessity is conditioned by the influence of inner and outer factors. Liquidity control system consists of three subsystems: directive (clarified by general organization for controlling), directed and functional.

Planning which helps to define priority directions of further developing of the bank influencing its liquidity position is the basis of the bank liquidity control functional subsystem. Planning is impossible without prognostication and analysis of the liquidity of the bank.

Bank liquidity control includes monitoring of the liquidity position and factors able to influence this position; it also includes timely identification of deviations of actual indicators from the planned ones and making efficient decisions in controlling the liquidity.

Analysis of the liquidity of the bank is the process of investigation of the factors which change the bank liquidity level in process in order to identify the deviations from planned or normative values and to determine the influence of the deviations received on the activity of the bank. On the one hand, analysis of the liquidity of the bank is an important component of the bank liquidity management functional subsystem; successfulness and validity of its results establish the foundation for making rational managerial decisions. On the other hand, this is an important component of the analysis of the bank which in the aggregate with other elements of the analysis makes it possible to make conclusions concerning the current and future financial stability of the bank, effectiveness and risk level of its activity and is a basis for planning of the bank activity in involving and placing of resources.

Functioning of the bank liquidity management functional subsystem deals with constant cooperation of planning function, analysis, regulation and control (pic. 1) while making optimal managerial decisions by leaders and organization departments